

Aan ING Bank N.V.
Specialistenteam Center of Expertise Collections
t.a.v. de heer A. van Dongen (hoofd van dit Team)

(uitsluitend per e-mail)

Holten, 8 oktober 2019

Betreft: **ten onrechte berekening van rente tijdens schuldsaneringsregeling**

Geachte heer Van Dongen,

Ik heb met de heer F. Stam van uw afdeling op 11 september jl. telefonisch besproken, dat ik mijn antwoord op zijn e-mail d.d. 6 september 2019 rechtstreeks aan u zou richten, omdat u het hoofd van de afdeling **Specialistenteam Center of Expertise Collections** bent. Vanwege ziekte, waarvan ik de heer Stam op de hoogte heb gebracht, ben ik tot nu toe nog niet in staat geweest om een reactie te formuleren, die bovendien veel tijd zou vergen vanwege de ingewikkelde materie en de bevreemdende, onbegrijpelijke, ten gronde foutieve en tegenstrijdige standpunten zijdens ING.

Omdat de heer Stam in dat telefoongesprek wederom heeft benadrukt, dat ook mr. Jager betrokken is geweest bij de inhoud van de e-mail van 6 september jl. zal ik hem deze brief eveneens toesturen. De heer Stam heeft in het verleden ook meermaals verklaard, dat mr. Jager het gehele dossier heeft bestudeerd en ING steeds in deze heeft geadviseerd. Vandaar ook, dat mr. Jager ook een kopie heeft gekregen van mijn aangetekende brief d.d. 2 mei jl. aan de heer Stam, in welke brief ik overtuigend heb aangetoond, dat alle negen alinea's van zijn e-mail d.d. 24 april 2019 op onjuistheden berusten dan wel niet van enige relevantie zijn. Verder heb ik in die brief extra aandacht besteed aan het feit, dat ING gedurende de schuldsaneringsperiode van mij en mijn echtgenoot (ook wel Hofs c.s.) in strijd met wetsartikel 303 Fw lid 1 toch maandelijks de hypotheekrente van onze rekening-courant-rekening heeft afgeboekt en dat dit is gebeurd ondanks berichtgeving van de rechtbank en de bewindvoerder, dat dat niet was toegestaan. Zie daartoe het gestelde onderaan bladzijde 5 en in vrijwel de gehele bladzijde 6 van mijn brief van 2 mei jl.

Gerechtvaardigd vertrouwen

Eerst zal ik u vertellen, waardoor het gerechtvaardigd vertrouwen bij mij is gewekt, dat ING de tijdens de schuldsaneringsregeling ten onrechte berekende rente aan mij zou terugbetalen, alsook de daarna te veel betaalde rente, dit met de verschuldigde rente voor consumenten tot de datum van betaling.

- a) In de e-mail van ING d.d. 27 mei 2019 wordt mij gezegd, dat ik uiterlijk 1 juli 2019 al mijn tekortkomingen dien weg te nemen, waarmede bedoeld wordt, dat ik mijn betalingsachterstand inzake de hypotheekrente dan weggewerkt moet hebben, en mij vervolgens correct aan de verplichtingen uit de geldleningsovereenkomst dien te houden.

- b) In een telefoongesprek tussen uw heer Stam en mij op dezelfde dag heb ik nogmaals benadrukt en uitgelegd, dat er tijdens de schuldsaneringsregeling van mijn echtgenoot en mij geen rente inzake de lening was verschuldigd. Daarop antwoordde de heer Stam, dat hij mij wel geloofde, maar het toch op prijs zou stellen als ik nogmaals uitleg inzake de onterechte renteberekeningen tijdens de schuldsaneringsregeling aan hem zou doen toekomen, waarvoor ik twee weken de tijd had. Deze uitleg, geheten **Renteberekeningen door ING tijdens de periode van de wettelijke schuldsaneringsregeling inzake de WSNP** is verstuurd per e-mail d.d. 7 juni 2019, waarbij onomstotelijk wordt bewezen, dat ING tijdens de schuldsaneringsregeling (geduurd van 1 maart 2005 t/m 23 juli 2007) op grond van wetsartikel 303 Fw. lid 1 de rente ten onrechte heeft berekend en worden er ook enkele misvattingen daaromtrent tijdens ING benoemd. Tevens worden er meerdere brieven en stukken genoemd, waaruit mijn gelijk in deze overtuigend wordt bevestigd. Tenslotte heb ik gesteld, dat het Hof in zijn arrest d.d. 13 oktober 2015 eveneens heeft geoordeeld, dat deze vordering (vordering VI) vaststaat.
- c) In de begeleidende e-mail vermeld ik, dat alle door mij in het document genoemde stukken reeds in het bezit van ING zijn, omdat die tijdens de procedures zijn overgelegd. Ook spreek ik de hoop uit, dat ING thans spoedig met een oplossing zal komen, zodat in elk geval het hoofdstuk inzake de ten onrechte rente-inning kan worden afgesloten.
- d) Op 17 juni 2019 ontvang ik een e-mail van de heer Stam, waarin hij eerst weer stelt, dat er geen enkele vordering vaststaat, welke stelling vanwege de inhoud van het door hem op 7 juni 2019 ontvangen document ronduit verbijsterend is. Vervolgens stelt hij, dat ING toch gaat bekijken of er een vordering van mij op ING bestaat en zo ja hoe hoog deze dan is. Weliswaar vindt de heer Stam, dat mijn standpunt uitgebreid is toegelicht, maar dat hij met betrekking tot ons eerdere gevoerde telefoongesprek in de veronderstelling was, dat ik ING ook onderbouwende bewijsstukken zou toesturen, omdat zij anders niet in staat zou zijn mijn stellingen te beoordelen.

Dit is een bevreemdende opmerking, omdat een aanzienlijk deel van het document bestaat uit citaten inzake de inhoud van relevante wetsartikelen en verwijzingen naar hetgeen door ING in haar processtukken is gesteld, zoals in haar CvA d.d. 20 februari 2013, in haar Antwoordakte d.d. 18 september 2013 en in haar MvA d.d. 18 november 2014, alsook hetgeen Hofs c.s. onder grief 3 van hun MvG hebben gesteld, hetgeen dus allemaal controleerbaar was voor ING en haar advocaat mr. Jager.

Vervolgens verzoekt de heer Stam mij in zijn e-mail hem de onderbouwende bewijsstukken van mijn stellingen waarnaar ik in mijn document heb verwezen aan hem toe te sturen, alsook de bankafschriften waaruit blijkt dat de door mij genoemde rente is betaald en om welke bedragen het gaat, dit met de toezegging dat er na ontvangst van deze stukken er op mijn brief van 7 juni 2019 verder zal worden gereageerd.

- e) In reactie op de e-mail van de heer Stam heb ik in mijn brief van 8 juli 2019 eerst gesteld, dat het onduidelijk is, waarom ik bankafschriften dien te overleggen, omdat deze m.i. 20 jaar door ING dienen te worden bewaard. Bij mijn brief heb ik vervolgens een getypt overzicht overgelegd van alle debiteringen tijdens de periode van de schuldsanering, dit opgedeeld in de jaren 2005, 2006 en 2007, resulterend in een totaalbedrag van € 29.388,89. Tevens leg ik uit, dat er ook na 24 juli 2007 t/m 30 juni 2008 een te hoog bedrag aan rente is betaald.

In mijn brief stel ik ook, dat de door mij in het op 7 juni toegezonden document genoemde brieven en andere stukken vrijwel alle reeds in het bezit zijn van ING, overgelegd bij de processtukken zijdens Hofs c.s. , waarna ik aangeef waar deze zijn te vinden. Verder overleg ik als bijlagen 3 t/m 5 de volgende stukken: *Berekenschema beslagvrije voet en het buiten de boedel te laten bedrag* d.d. 29 april 2005, de brief van 8 juli 2005 van de bewindvoerder aan ING te Enschede en bladzijde 4 van het vonnis van het Hof d.d. 23 juli 2007, welke stukken naar ik aanneem nog niet in het bezit van ING zijn, dit m.u.v. de brief van 8 juli 2005.

Onder het kopje Door ING geponeerde stellingen noem ik 6 door ING in haar processtukken geuite stellingen met daarbij mijn bewijsvoering, dat die stellingen alle foutief zijn.

Onder het kopje Berichtgevingen aan ING inzake onrechtmatige inhoudingen staan de brieven van mijn echtgenoot en mij aan de advocaat van ING (mr. Kesler) en aan ING zelf, waarin bewezen wordt, dat zowel de rechtbank als de rechter-commissaris in de schuldsanering hebben geoordeeld, dat er tijdens de schuldsaneringsregeling aan ING geen rente verschuldigd was, alsook nogmaals artikel 303 Fw. lid 1 wordt geciteerd en toegelicht.

Tenslotte trek ik in mijn brief de gerechtvaardigde conclusie, dat er thans geen enkele reden meer bestaat, dat ING het mij toekomende bedrag niet per omgaande zou betalen.

- f) Op 16 juli 2019 krijg ik telefonisch bericht van mw. Hecke van ING, dat mijn brief met bijlagen niet is aangekomen, hetgeen in een e-mail van 18 juli 2019 door haar wordt bevestigd, dit met het verzoek het pakket nogmaals aan te leveren. Op dezelfde dag krijg ik echter een telefoontje van ING, dat het pakket terecht is. Dat “niet aankomen” van stukken is een regelmatig terugkerend fenomeen bij ING.
- g) Op 9 augustus 2019 belt de heer Stam mij (hij is op vakantie geweest). Uit dit telefoongesprek maak ik op, dat de rente over ca. 2 weken terugbetaald zal worden, hetgeen ik vervolgens ook meldt aan mijn kinderen, die daar erg blij mee zijn. Met het geld kan ik een schuld aflossen en de tuinman en klusjesman betalen, die ik heb ingeschakeld omdat ik als weduwe van 77 jaar een aantal werkzaamheden in huis en tuin niet aankan en de woning te koop staat en alles er dus zo goed mogelijk moet uitzien. Onderstaand de (verkorte) inhoud van het telefoongesprek, dat is opgenomen.

De heer Stam zei, dat ik nu alle door hem gevraagde stukken had opgestuurd, alles duidelijk en overzichtelijk was en mr. Jager en hij de zaak komende vrijdagochtend (dus 16 augustus 2019) samen zouden bestuderen. Hij zegde toe, dat als het hele verhaal klopte ING dan het verschuldigde bedrag zou overmaken, maar dat daarbij wel verrekening zou plaatsvinden met de nog door mij verschuldigde hypotheekrente, maar niet met toekomstig verschuldigde hypotheekrente. De heer Stam gaf wel aan, dat het hogere echelon “nog een stempel moest zetten”.

Ik zei tenslotte, dat ik thans voelde, dat alles in orde zou komen, waarop de heer Stam met “ja” reageerde.

- h) In een e-mail van 16 augustus 2019 (om 16.44 uur) verzoekt de heer Stam mij om alsnog een kopie van de betreffende bankafschriften te overleggen, dit kennelijk na zijn bespreking met mr. Jager. Daarbij geeft hij aan, dat de bewaartermijn vijf tot zeven jaar is i.p.v. 20 jaar zoals ik meende. Verder stelt hij o.a., dat ING nog naar een onderbouwing zoekt of het

daadwerkelijk zo is, dat de rente voor zover doorgelopen ten onrechte in rekening zou zijn gebracht en dat op dat punt het dossier nogmaals doorgelopen zal worden.

Deze stelling is voor mij onbegrijpelijk, omdat de brief d.d. 2 mei 2019 en met name de brief van 8 juli 2019 reeds alle mogelijke duidelijkheid en bewijzen in deze hebben verschaft. Tevens bevestigt hij zijn telefonische stelling van 9 augustus 2019, dat ING een eventueel aan mij toekomend bedrag zal verrekenen met de openstaande opeisbare vorderingen, maar niet met toekomstige vorderingen.

- i) Per e-mail d.d. 23 augustus 2019 stuur ik de heer Stam een kopie van alle betreffende bankafschriften, gekopieerd door het bedrijf waar mijn zoon werkt. Ik herinner hem eraan, dat ING ook de te veel betaalde rente na beëindiging van de schuldsanering dient terug te betalen, waarbij ik verwijs naar mijn dienaangaande onderbouwing in mijn brief van 8 juli 2019. Tenslotte stel ik, dat er thans geen enkele reden meer bestaat om nog langer te wachten met uitbetaling van het aan mij toekomende bedrag.

In verband met het leerstuk van het opgewekt vertrouwen wijs ik u op artikel 3:35 BW, luidende:

“Tegen hem die eens anders verklaring of gedraging, overeenkomstig de zin die hij daaraan onder de gegeven omstandigheden redelijkerwijze mocht toekennen, heeft opgevat als een door die ander tot hem gerichte verklaring van een bepaalde strekking, kan geen beroep worden gedaan op het ontbreken van een met deze verklaring overeenstemmende wil.”

Gerechvaardigd vertrouwen wordt beschermd. Voldoende is dat de fidens de verklaring of gedraging van de nolens heeft opgevat overeenkomstig de zin die hij, fidens, daaraan onder de gegeven omstandigheden redelijkerwijs “{...} mocht toekennen {...}”.

Daarbij wijs ik erop, dat de schijn van een toezegging toerekenbaar is gewekt door een afdeling die duidelijke bevoegdheden heeft. Door de heer Stam is weliswaar gesteld, dat iemand van het hogere echelon de uitbetaling nog moest goedkeuren, maar hij heeft steeds aangegeven, dat ik alle correspondentie aan hem diende te richten. Hij weigerde mij pertinent de namen van de volgens hem beslissingsbevoegden te noemen. In zijn e-mail van 24 april 2019 heeft hij zelfs gesteld, dat ING niet wenste in te gaan op mijn verzoek in mijn brief van 22 maart 2019, inhoudende om met mij en mijn advocaat samen met een advocaat van ING om de tafel te gaan zitten, waarbij dan alle cruciale punten aan de hand van het totale dossier zouden kunnen worden besproken en doorgenomen om zodoende een schikking te bereiken. Daarbij heb ik in mijn brief ook gemeld, dat de heer Stam mij telefonisch had toegezegd ter beoordeling van de kwestie in elk geval een deskundige advocaat te zullen inschakelen, hetgeen mr. Jager is geworden. Dit maakt de weigering van ING ter zake mijn verzoek des te onbegrijpelijker, alsook de verklaring van mr. Jager in het telefoongesprek met mij op 11 september 2019, inhoudende dat hij niets met mij en mijn advocaat te maken had.

Gezien al het bovenstaande ben ik dan ook totaal verbouwereerd inzake de inhoud van de e-mail van de heer Stam d.d. 6 september 2019, waarin tot slot wordt medegedeeld, dat ING het standpunt heeft ingenomen, dat er geen sprake is van een vordering van mij op ING en dat dit betekent, dat de maandelijkse termijnen gewoon voldaan dienen te worden en dat er op dit moment sprake is van een achterstand van € 5.610,65.

Geheel ten overvloede zal ik toch reageren op de bizarre inhoud van de betreffende e-mail. Ik merk eerst op, dat dit geen gemakkelijke taak was, omdat deze e-mail wederom overloopt van onduidelijke, bevreemdende en tegenstrijdige stellingen, maar bovenal zoals ook de e-mail van 24 april 2019 bol staat van de onjuistheden en verzinsels.

De eerste alinea

Het is onbegrijpelijk, dat ING het lastig vindt om alles te onderzoeken, omdat zij alle mogelijke uitleg en bewijzen door mij op een presenteerblaadje aangeboden heeft gekregen en wordt bijgestaan door mr. Jager. Dat lastig vinden heeft dus helemaal niets te maken met het late bezwaar, zoals ING meent. Bovendien heeft de heer Stam mij meermaals verzekerd, dat ING nog over het complete dossier beschikt, waarin ook al het door mij en mijn echtgenoot gestelde is terug te vinden.

De tweede alinea

Deze alinea bevat vele onjuistheden en kromme visies. Het in wetsartikel 299 Fw. lid 3 genoemde wetsartikel 57 Fw. lid 1 bepaalt inderdaad, zoals ING stelt, dat pand- en hypotheekhouders hun rechten kunnen uitoefenen, alsof er geen faillissement/schuldsanering is. Zij heeft echter op 22 maart 2005 haar vordering bij de bewindvoerder ter verificatie ingediend. Artikel 58 Fw. geeft aan, dat wanneer de pand- of hypotheekhouder het onderpand niet binnen de door de bewindvoerder/curator gegeven termijn heeft verkocht, deze dan de goederen kan opeisen voor de boedel en met toepassing van de [artikelen 101](#) of [176](#) verkopen, waarbij een pand- of hypotheekhouder wél als eerste zijn vordering ontvangt.

Vervolgens heeft ING van de bewindvoerder in een brief d.d. 8 juli 2005 een periode van drie maanden gekregen om alsnog haar rechten ingevolge wetsartikel 57 Fw. uit te oefenen, waarvan zij echter om haar moverende redenen geen gebruik wenste te maken en zich toen net als eventuele andere crediteuren had te houden aan het regime van de schuldsaneringsregeling en zodoende de woning gedurende de duur ervan niet executoriaal mocht verkopen. Ingevolge artikel 303 Fw. lid 1 was zij gedurende de periode van de schuldsanering zodoende ook niet gerechtigd om de hypotheekrente te berekenen. Ik verwijs nogmaals naar hetgeen dienaangaande is gesteld in o.a. mijn brief d.d. 8 juli 2019, waar helemaal niets tegen in te brengen valt en waaraan de heer Stam zich ook niet heeft gewaagd.

Het mag zo zijn dat een hypotheekhouder in een faillissementssituatie of schuldsaneringsregeling een bevoorrechte schuldeiser is, maar dat betekent niet dat deze dan recht heeft op betaling van rente inzake zijn schuld, zoals ING meent.

De derde alinea

Hier verzuimt ING rekening te houden met een belangrijk deel van artikel 7.1 van de Algemene Voorwaarden ING Hypotheken.

Dit artikel luidt in zijn geheel:

Alle betalingen aan de bank moeten, zonder dat enige voorafgaande opgave door de bank nodig is, op de vervalddag geschieden in een op de dag van betaling wettig algemeen gangbaar Nederlands betaalmiddel, zonder kosten voor de bank en zonder enige aftrek, inhouding of verrekening, tenzij de vordering en de tegenvordering voortvloeien uit dezelfde rechtsverhouding en de tegenvordering niet door de bank wordt betwist. De betalingen moeten plaats hebben ten kantore van de bank of op een andere door haar schriftelijk op te geven plaats en/of rekening.

Het gaat dus om het onderstreepte gedeelte. ING stelt in haar e-mail zelfs uitdrukkelijk, dat er een verbod tot verrekening bestaat, dit dus bewust in strijd met de waarheid.

De vierde alinea

ING begint tegen beter weten in met te stellen, dat zij uitdrukkelijk ontkent, dat er sprake is van ten onrechte berekende rente en kosten. De rest van het betoog is warrig en nauwelijks te volgen. Wanneer ING met de forse kosten in het kader van de verschillende door mijn man en mij opgestarte procedures advocaat- notaris- en uitwinningskosten bedoelt, zijn deze in ieder geval niet bij ons in rekening gebracht op basis van de Algemene Voorwaarden, zoals ING meent. Met betrekking tot de op 25 juni 2008 opgestarte bodemprocedure (de zogenaamde “dwalingsprocedure”) en het op 18 juni 2008 opgestarte executiegeschil zijn deze kosten door de rechtbank berekend op basis van het zogenaamde liquidatietarief. Dit geldt ook voor de door mijn echtgenoot en mij op 20 november 2012 opgestarte bodemprocedure (de zogenaamde “onrechtmatige daad procedure”). Het Hof vond het bovendien terecht, dat ING onze rekening-courant-rekening in totaliteit met een bedrag € 56.788,85 (!!) had gedebiteerd vanwege alle door haar gemaakte advocaat- notaris- en uitwinningskosten, dit zonder enige berichtgeving vooraf, en heeft vervolgens onze vordering in deze afgewezen, wat daar ook van zij. Dit dus niet op basis van de Algemene Voorwaarden zoals ING meent, maar op basis van artikel 17 van het Clausuleblad behorende bij de leningovereenkomst d.d. 3 september 2002.

Dit artikel luidt:

Alle kosten waartoe het met de bank overeengekomene te eniger tijd aanleiding kan geven, zoals alle gerechtelijke en buitengerechtelijke kosten, komen voor rekening van de kredietnemer. De hiervoor bedoelde kosten dienen op eerste verzoek van de bank door de kredietnemer te worden voldaan.

Onderstreping door mij.

Wanneer ING met de door haar gemaakte kosten doelt op de in de vonnissen en arresten aan haar toegewezen proceskosten, dan geldt het volgende: In een e-mail van 4 november 2015 heeft de advocaat van ING (mr. Atema) aan onze advocaat (mr. Heikens) bericht, dat zij vermoedt, dat zij ING ervan zal kunnen overtuigen het bedrag van € 20.879,99 aan proceskosten “te laten voor wat het is”, zodat zijn cliënten de proceskosten niet hoeven te betalen en ING feitelijk de door zijn cliënten gewenste schadevergoeding betaalt. Dit naar aannemelijk is naar aanleiding van het door mij opgestelde *Foutenrapport* inzake het arrest d.d. 13 oktober 2015, dat mr. Atema via mr. Heikens van ons heeft ontvangen. Nadien heeft ING inderdaad nooit meer een poging gedaan de betreffende proceskosten te innen. Het door de heer Stam stellen, dat er “om deze reden” geen betaling aan mij zal plaatsvinden, snijdt dus geen hout.

De vijfde alinea

De zinsnede: “*Mocht ondanks bovenstaande vast komen te staan dat er nog sprake is van een vordering uit hoofde van uw stellingen*” is uitermate bevreemdend, omdat in het daaraan voorafgaande reeds uitdrukkelijk door ING is gesteld, dat ik geen vordering op haar heb, dit ondanks mijn overtuigende bewijsvoering, dat ik wel degelijk een vordering op ING heb. Ik vraag mij zodoende natuurlijk af waar ING op duidt met “het komen vaststaan” van de vordering en hoe dat dan nog kan geschieden. Nog meer bevreemding wekt de stelling van ING, *dat er sprake is van een verjaarde vordering, welke op zijn hoogst verrekend kan worden*. Hiermede erkent ING dus, dat er wel degelijk sprake is van een vordering. Immers wanneer een vordering als verjaard wordt geduid bestaat die vordering vanzelfsprekend. Ik wijs ING er verder op, dat zij zeker als grote bank de morele verplichting heeft ook een verjaarde vordering, zijnde een natuurlijke verbintenis, uit te betalen, zeker nu het hier gaat om een vordering van een weduwe van 77 jaar met een zeer krappe beurs. Het volledigheidshalve toch melden, dat ING betwist, dat er sprake is van enige vordering van mij op haar slaat dus als een tang op een varken.

Geheel tegenstrijdig aan de eerdere visie van ING is vervolgens haar stelling, dat het maximale bedrag waarover een discussie kan worden gevoerd € 28.903,17 bedraagt, welk bedrag ING naar haar zeggen heeft opgemaakt uit de door mij toegezonden bankafschriften. Dan volgt de onbegrijpelijk stelling, dat er geen vorderingen zijn komen vast te staan en dat deze ook niet meer vastgesteld kunnen worden, aangezien de termijn voor het instellen van een vordering is verjaard. Die vordering is immers al ingesteld in de dagvaarding d.d. 20 november 2012, maar door het Hof vanwege het vermeende niet tijdige stuiten van de verjaring is afgewezen. De laatste zin van deze alinea, luidende: *U baseert deze vorderingen op stellingen die door ING zijn betwist en weerlegd in de verschillende procedures*’ betreft dus om meerdere redenen klinkklare onzin, o.a. vanwege het feit, dat die zogenaamde betwisting en weerlegging door ING tijdens de procedures nauwelijks heeft plaatsgevonden. Met name is daarbij van belang het door de advocaat van ING (mr. Atema) tijdens de comparitie van partijen d.d. 25 juni 2013 uitdrukkelijk verklaren, dat zij betreffende alle vorderingen uitsluitend en alleen een beroep doet op verjaring ingevolge artikel 3:310 BW lid 1 en/of rechtsverlies ingevolge artikel 6:89 BW, waarop zowel de rechtbank als het Hof vervolgens hebben uitgedaan. Door deze verklaring van mr. Atema is tevens komen vast te staan, dat ING alle vorderingen erkent. Geen vordering, dan ook geen verjaring of rechtsverlies.

Het tot slot vermelden, dat het bovenstaande ertoe leidt, dat ik ten onrechte gestopt ben met het betalen van de maandelijkse termijnen inzake de hypotheek, is dus ten gronde onjuist, omdat ik een grote vordering heb op ING, die zij geheel ten onrechte niet wenst te betalen, dit zelfs niet na verregaande toezeggingen.

Een werkelijk grof schandaal is het dreigement, dat wanneer ik niet vóór 1 oktober 2019 de achterstand inzake de rentebetalingen betreffende mijn hypotheek betaald heb ING zich zal beraden op nadere stappen en dat dit tot verkoop van mijn woning kan leiden.

Onderstaand volgt nog een verslag van het telefoongesprek van 11 september jl. tussen de heer Stam en mij.

Ik vroeg de heer Stam wie bij ING de uiteindelijke beslissing heeft genomen om mijn woning eventueel te veilen, waarop ik een ontwijkend antwoord van hem kreeg. Wél zei hij, dat de e-mail van 6 september was opgesteld na overleg met meerdere juristen, maar hun namen wilde hij niet noemen. Vervolgens stelde hij, dat ik wist, dat mr. Jager ook steeds bij de beslissingen van ING betrokken is geweest en bevestigde hij nogmaals, dat deze het gehele dossier had bestudeerd en het eens was met het standpunt van ING. Ik heb toen gezegd, dat ik mr. Jager zou bellen betreffende zijn inbreng bij de stellingen van ING, hetgeen de heer Stam best vond. Ik heb de heer Stam er in het telefoongesprek ook op gewezen, dat hij een belangrijk deel van artikel 7.1 van de Algemene Voorwaarden Hypotheken ING had weggelaten, waar hij het niet mee eens was. Op mijn verzoek vertelde hij ook, dat de heer A. van Dongen het hoofd van de afdeling was, waarop ik aangaf, dat ik dan mijn brief als reactie op zijn e-mail van 6 september 2019 aan deze meneer zou richten, waar de heer Stam mee akkoord ging. Tevens heb ik gezegd, dat het ook mogelijk was, dat mijn advocaat die brief zou opstellen en sturen. Ik heb echter besloten vanwege het vele werk voor mijn advocaat en de hoge kosten die daaraan verbonden zijn zelf nog één keer te reageren op de bevindingen en standpunten van ING.

Op 25 september 2019 heb ik de heer Stam per e-mail medegedeeld, dat ik vanwege een langdurige buikgriep nog niet in de gelegenheid was om te reageren op zijn e-mail d.d.6 september 2019, dit met het verzoek mij mede te delen hoe lang ik daarvoor nog de tijd had. Wél heb ik er in mijn e-mail op gewezen, dat het reeds volstrekt duidelijk is en onomstotelijk vaststaat, dat ik recht heb op de door ING tijdens de schuldsaneringsregeling ten onrechte berekende leningsrente en ook, dat het

niet gemakkelijk zal zijn om op die e-mail adequaat te reageren, omdat een deel ervan wederom onduidelijk is of tegenstrijdig aan het eerder gestelde.

In de antwoord e-mail van 27 september jl. stelt de heer Stam, dat het aan mij is, wanneer ik reageer op de e-mail van ING van 6 september, waarbij hij echter tevens verwijst naar hetgeen in die e-mail is gesteld inzake het zorgdragen voor betaling van de achterstand vóór 1 oktober a.s.

Tenslotte volgt de onbegrijpelijke en bevreemdende zin: *“Voor de volledigheid meld ik u dat de e-mail van 6 september jl. door ING is geschreven en dat dit het standpunt van ING is”*

Verzoek c.q. sommering

Voor de laatste keer verzoek ik ING dringend zo nodig sommeer ik haar mij niet meer met onzinnige visies en stellingen te benaderen en om het mij toekomende bedrag binnen enkele dagen over te maken op mijn bankrekening bij de Rabobank met nummer NL69RABO0328516570 t.n.v. H.M.S.Hofs-Akkermans.

Wanneer u niet aan mijn verzoek/sommatie voldoet, zit er niets anders op dan een advocaat in te schakelen, die niet anders zal kunnen doen dan de door mij genoemde feiten bevestigen, hetgeen voor mij wel hoge geheel onnodige kosten met zich zal meebrengen, die uiteraard geheel door ING betaald moeten worden, zo ook er door ING een vergoeding dient te worden betaald voor al de door mij reeds in deze verrichte werkzaamheden, die (deels) volkomen overbodig zouden zijn geweest, wanneer ING zich aan haar morele verplichting en latere toezegging had gehouden.

Mr. Jager heeft in een telefoongesprek van 11 september jl. aan mij toegezegd, dat hij deze brief nauwkeurig zal bestuderen en ING daarna zoals te doen gebruikelijk zal adviseren. Zoals reeds gezegd, zal ik hem zodoende een kopie van mijn brief per e-mail toezenden. Hij heeft in het telefoongesprek ook medegedeeld, dat hij geen nut ziet in contact met mij en zelfs niet met mijn advocaat, hetgeen vanzelfsprekend een stelling is, die vele vraagtekens oproept.

Met vriendelijke groet,

H.M.S.Hofs-Akkermans
Jeurlinksweg 2
7451 CL Holten
Tel. 0548-367422
e-mail: hofakker@123telcom.nl